

ת"פ 46463/05 - מדינת ישראל נגד נמר חרבות (עוצר)

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 23-05-46463 מדינת ישראל נ' חרבות(עוצר)

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיא שירלי דקל נוה
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עווה"ד רינת יצחקי
נגד
הנאשם נמר חרבות (עוצר) ע"י ב"כ עווה"ד מאיר סלמנינה

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע, לאחר שמיית ההוכחות, בעבירות כדלקמן:

כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכנסתה לישראל; פריצה לרכב בכונה לגנוב בצוותא, לפי סעיף 1413 סיפה + 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); חזק לרכוש במידע בצוותא, לפי סעיף 452 (29+452)(א) לחוק העונשין; גנבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413(29+42) לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 א לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל-1970; נהיגה ללא רישיון רכב, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין וכן נהיגה פוחצת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום וכפי שנקבע בהכרעת הדיון, ביום 12.5.2023 בשעה 23:00 או בסמוך לכך, שההנאשם שהוא תושב הארץ, בתחום מדינת ישראל, על אף שלא החזק היתר כניסה, שהיא או עבודה כדין.

בהמשך, ביום 13.5.2023 בשעה 04:00 או בסמוך לכך, הגיע הננאשם, ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "הآخر"), לרחוב אלון 3 בבית דגן (להלן: "החניה"), שם חנה נגרר ועליו מחובר טרקטורון מסווג מאבריק בשווי כ-150,000 ₪ (להלן בהסתממה: "הngrר" ו"הטרקטוריון"), אשר בבעלות מר אברם משולם (להלן: "הבעל"). הנגרר חובר באמצעות שני מנעלים, ומגעול שלישי נעל את תפוח הגירה (להלן: "המנעלים").

בנסיבות אלו, נכנס הננאשם יחד עם الآخر לחניה, חתר את המ נעולים, ניתק את הנגרר מהמקום, חיבר אותו לרכב

מסוג סיטראן שהורד מהכבש ורישינו פג (להלן: "הרכב"), ועליו מחוברות לוחיות זיהוי השיקות לרכב מסווג פג', ועקב את המקום.

באוטו מועד בשעה 04:00, נהג הנאשם ברכב ביציאה מבית דגן, ללא רישיון נהיגה ולא ביחס כדין. משהבחנו שוטרים ברכב, הורו לנאים לעזר וניסו לחסום אותו באמצעות נידת משטרה (להלן: "הנידת").

ה הנאשם אשר נהג ברכב, פתח במנוסה, עבר ברמזור אדום בכביש 412, ניסה לנגן את הנידת, נהג נגד כיוון התנועה ונכנס למושב חמד, שם נטש את הרכב ונמלט. בנסיבות אלו, נעצר הנאשם לאחר מרדף גללי, התנגש למעט חוקי וסירב לאיזוק.

טייעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה, עו"ד רינת יצחקי, טענה כי מדובר באירוע חמור ופירטה את נסיבותו, והוסיפה כי לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק להתקחות האירוע, שהתעצם במקרה דנן שעלה שה הנאשם נהג כשהוא לא מורשה לכך ובצורה מסוכנת, וכי רק במקרה נזק לגוף או נזק נוסף לרכוש.

לאור האמור, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם פגע במשאיו בערכיהם חברתיים מוגנים רבים וברף גבוה.

ב"כ המאשימה הפניה לפסיקה המתיחסת למקרים בהם היה על המשטרה לבצע מרדייפים רכובים בעקבות עבריינים נמלטים, וכן לפסיקה שנייתה באירועים דומים במקרה שלנו.

ב"כ המאשימה עטרה לקביעת מתחם עונשה הנע בין 20 ל-36 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה נלוות.

לענין מקום הנאשם בתחום העונשה, הפניה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל גם עבירות ביחסוניות, עבירות נגד הרכוש, שהיא בישראל שלא כדין ונῃגת ללא רישיון, וכי תלויים ועומדים נגדו שלושה מאסרים מותנים פרי הפעלה.

לטענת ב"כ המאשימה, יש מקום את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם העונשה, לגזר עליו 34 חודשים מאסר להפעיל את המאסרים על תנאי במצטבר, כך ששאה"כ יגזרו על הנאשם 42 חודשים מאסר, לצד עונשה נלוות בדמות מאסר על תנאי מרתייע, קנס משמעותי ופיקוח למתلون על הנזק הכלכלי ועגמת הנפש שנגרמו לו, ולאור עבירות התעבורה, עטרה גם לפסילה בפועל ועל תנאי של רישיון נהיגה.

ב"כ הנאשם, עו"ד מאיר סלמנינה, לא ערך כל אבחנה בין הפסיכה אליה הפניה ב"כ המאשימה לבין ענייננו, ולא הפנה לפסיקה אחרת.

אשר לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, טען ב"כ הנאשם כי אף שאון לנאים רישיון נהיגה ישראלי, הוא מוכשר לנῃגת ומחזיק ברישיון נהיגה פלסטיני.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שלא נגרם באירוע נזק לנגרר ולטרקטוריון, וכי בפועל בתום האירוע הם הושבו לבעלים, ולפיכך,

טען כי הנזק היחידי שנגרם למתלוון הוא עוגמת נפש.

ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה הנע החל מ-16 ועד 32 חודשים מאסר, ובאשר למאסרים המותנים התלויים וועודים נגד הנאשם, עתר כי הם יושתו בחופף לעונש המאסר שייגזר על הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סובל מבעיות כלכליות בדומה לכל תושבי הרשות הפלסטינית, אף שלדבריו עובדה זו לא מצדיקה ביצוע עבירות רכוש, ביקש להתחשב במצבו הכלכלי בעת קביעת גובה הקנס שיושת עליו.

ה הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא עומד על חפותו ולא לך חלק באירוע.

דין והכרעה

האירוע המתואר בעובדות כתוב האישום, כפי שהוכח לפני審י' במהלך שמייעת ההוכחות, תחילתו בכניסת הנאשם לישראל ללא אישור כניסה, עבודה או שהוא, תוך שהוא ברכב שרישינו פג, מבלי שהחזק ברישון נהיגה ישראלי ולא ביטוח המכסה נהיגה זו.

המשך של האירוע, בגיןת נגרר וטרקטורון בצוותא עם אחר. מיד לאחר מכן, עת התגללה דבר הגניבה והזעקה המשטרת, בחר הנאשם שלא לצאת להוראות השוטרים שקרו לו לעזרה, ובניסיון להימלט מידייהם, החל בהניגזה פוחצת ומסוכנת, ולאחר מכן, פרק מהרכב וברח מהשוטרים.

האירוע הסתיים עת נתפס הנאשם על ידי השוטרים לאחר מרדף רגלי, ותוך כדי מעצרו ניסה הנאשם לתקוף את אחד השוטרים והתנגד למשטרו.

אף שמדובר במספר עבירות שעבר הנאשם, כתוב האישום מתאר אירוע אחד מתמשך, ומכאן שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, וכך עלה גם מטייעוני באין כוח הצדדים לעונש.

במהלך האירוע פגע הנאשם במעשיון בערכיהם חברתיים רבים ובעוצמה גבוהה, כפי שיפורטו להלן.

הUBEIROT של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וగניבת רכב פגעו בזכותו הכספי של בעל הרכוש. עבירות אלו הוכרו זה מכבר כUBEIROT חמורות, וזאת נלמד מכך שהחוק קבע כי UBIROT אלו הן UBIROT מסווג פשע והעונש לצד כל אחת מהן הוא עד שבע שנות מאסר.

בתי המשפט חוזרים ומדגישים את הצורך להטיל ענישה מחמירה בגין UBIROT אלו לשם הרתעה, בשל הנזק הרוב הנגרם כתוצאה מביצוען הן לבעל הרכוש והן לציבור בכללו (ראו לדוגמה: ע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.2014) ו-רע"פ 9269/17 אבו עישא נ' מדינת ישראל (15.1.2018)).

בפסקה הודגש עוד כי UBIROT של התפרצויות לרכב בכוונה לגנוב וganivat רכב הן מסווג העבירות שיש בהן מסוכנות

אין הרכנתית, נוכח הפוטנציאלי להתרחשות אלימה. גניבת רכב עלולה להפוך חיש מהר לمرדף משטרתי, על כל הסכנות הכרוכות בכך, כפי שהתרחש בפועל במקרה דין (ראו לעניין זה בש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (8.1.2010)).

עוד נקבע בפסקיקה כי התופעה של גניבת רכבים מישראל והעברתם לשטחים מהווים "מכת מדינה" (ראו לעניין זה רע"פ 18/123 **דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.2018)).

העברות אלו קלות יחסית לביצוע וקשوت ללבידה, ורוח כספי ממשמעותי טמון בכך.

כניסת הנאשם לישראל שלא כדין ולא קבלת היתר כדין, פגעה בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע מי יכנס לתחוימה והגדילה את הפוטנציאלי לסיכון ביטחוני -

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בטחון המדינה, בזכותה לקבע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוחים בה לא כדין..."

אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לסיכון ביטחוני, בין היתר בכך שהוא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עונית (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגעה בערך המונע של בטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאלי האמור כדי ליחס לנאים ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בטחון המדינה, את החומרה האמורה ... הדברים יפים גם באשר לסיכון לפשيعة כאשר אין כל עבירה גלוית לעבירות השב"ח".

רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014) (להלן: "**הלכת אלהרוש**").

במקרה זה הנאשם לא נכנס לישראל כדי לעבוד ולהרוויח את לחמו אלא למטרת ביצוע עברות רכוש. זאת ועוד, לנאים עבר פלילי הכלול בעברות ביטחונית, ועל כן, החשש לפגיעה בביטחון המדינה ואזרחותה אינו רק חשש תאורתו.

בכך שה הנאשם נהג באופן פוחז, ברכב שרישינו פג, ללא רישון נהיגה ולא ביטוח, הוא פגע גם בערכים החברתיים שנועדו לשמר מפני סיכון החיים, הגוף והרכוש של ציבור המשמשים בדרך ובכלל זה גם של גורמי אכיפת החוק.

רצונו של הנאשם להימלט מפני השוטרים, במטרה לחמק מלחת את הדין על מעשיו, הוביל למרדף רכוב בכביש ראשי. אומנם, בנסיבות המקרה, המרדף התחולל בשעת בוקר מוקדמת, וכן למרבה המזל, לא נסעו בכביש באותה עת מכוניות נוספות, אך נסייתו הפוחצת של הנאשם, תוך הפרה קשה של חוקי התנועה, גרמה לסיכון ממשמעותי לשלוום של השוטרים.

בתופעה זו של המלצות בנהיגה פוחצת, כמו גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח, יש משום הפגיעה העדר מורה מפני החוק וזלזול בוטה בגין אכיפת החוק.

אף אם הנאשם כטענו מחזיק ברישיון נהיגה פלסטיני, הוא נהג בישראל ללא רישיון נהיגה שהוא בר תוקף בישראל ולא ביטוח המכסה נהיגה זו וכן נהג ברכב שרישונו פג. נהיגה כזו יוצרת קשיים במשמעות פיזיים בעקבות תאונות דרכים אם תתרחש, להטלת תשולם הפיצוי על הציבור ולהעלאת פרמיות הביטוח (רע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (24.1.2011)).

הערך המוגן בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הוא קיומם של סדרי חברה ומשטר תקינים, תוך שמירה על תפקודם של העובדים במלאת אכיפת החוק.

אשר לנסיבות יציע העבירות, כולה מעובדות כתוב האישום וכפי שהוכח לפני במהלך החקירה, לאחר תכנון מוקדם ובתיואם עם אנשים נוספים, נכנס הנאשם לישראל ושהה בה בשעות הלילה במטרה לגנוב את הטרקוטורן יקר הערר ולהעבירו לשטחי הרשות הפלסטינית.

ה הנאשם הצדיד מבועד מועד ברכב שהורד מהכביש ורישינו פג, עליו היו מחוברות לוחיות זיהוי השויות לרכב אחר, וכן במשבש תדרים, כובעים וכפפות, והכל על מנת להקשות על איתורו וזיהויו, ועשה בהם שימוש במהלך האירוע.

ኒር כי הנאשם פעל על סמך מידע מוקדם, שכן ניתן להיווכח מצילומי מצלמות האבטחה, כי הגיע ברכב יחד עם האחראי לחניון הבית המשותף בו מתגורר המתלוון, האחראי ירד מהרכב, הרים את הזրע על השער החשמלי בכניסה לחניון וגרם לשברתו, והשניים פנו לשירות לצד האחראי של החניון, למקום בו חנו הגירר והטרקטורון שערכם גבוה (שווי הטרקטורון 150,000 ₪ ושווי הגירר 15,000 ₪).

תוך דקנות ספורות בלבד הם הצליחו לחתר את המנעולים שהיברו את הטרקטורון, ניתקו את מנעול הרתק של הנגרר, חיברו אותו לרכב בו הגיעו ועזבו בזריזות את המקום, כשהאחר עזב רגלית והה斗志 נהג ברכב.

נסיבות האירוע מצביעות על היותו של הנאשם גורם משמעותי בה襲 organizations העברית, והוא מבין אלו שהוציאו את התכנית העברית מהכוון אל הפועל.

בעקבות דיווח בזמן מחברת האבטחה G1, כוחות משטרת שהיו בקרבת מקום איתרו את הרכב הנהוג על ידי הנאשם, כשהוא נוסע בכביש היציאה מהיישוב בית דגן לכיוון כביש 412, המשמש ככביש ביןעירוני, כביש זה מסלולי ודוח נטיבי, ומהווה ציר תנועה מרכזי.

השוטרים הורו לנ吏ם לעצור וניסו לחסום את נתיב נסיעתו, אך הוא לא שעה להוראותיהם, תוך עזות מצח וזלזול בוטה המשיך בנסיעתו, כשהרכב ללא אורות נסעה והנידת נסעת בעקבותיו.

ה הנאשם הפעיל את מכשיר שיבוש התדרים אליו הצדיד, כדי להקשות על השוטרים להפעיל את הקשר המשטרתי
עמוד 5

ולקרוא לסייע של נידות נוספת.

הנאשם היה נחוש להימלט מפני השוטרים בכל מחיר, ולא היסס אפילו לסקן את עצמו ולסקן אותם.

הנאשם נהג בכביש בעקלתו (בסלאולם), באופן זה הוא חסם את דרכו של הנידת על מנת שלא תעקוף ותחסום אותו, ניסה לנגן את הנידת באמצעות הנגרר וחצה צמתים בעת שאורות אדומות דלקו ברמזורים.

במהרשך לכרך, הנאשם חזה את הנטיים לכיוון הנגדי, עצר את הרכב, כשחקלקו על השול וחילקו על הכביש ופרק מהרכב. השוטרים רצוו אחרי הנאשם, ולאחר מרדף קצר תפסו אותו, וזה הוא אף ניסה לתקוף אחד מהם, ונדרש לנחל עמו מאבק על מנת לאזקנו.

כל העבודות הללו מהוות נסיבות לחומרה, ומעידות כי הנאשם חסר כל מORA משפטון החוק ואוכפינו.

טיור מעשיו של הנאשם מלמד על פוטנציאלי הסיכון הגבוה הנשקף ממנו, ובקביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו, יש ליתן משקל ממשי לפוטנציאלי הנזק המשמעותי הטמון בהם.

במצל הסטים האירוע כפי שהסתיים, ללא פגיעות גוף ונפש, ומאחר שהרכוש היה מאובטח על ידי חברת אבטחה ולאור פעילות יעה ו מהירה של המשטרה, הנאשם לא הצליח להשלים את תכניותיו והngrר והטרקטורים הושבו לבעליהם. ככלומר, נזק לרכוש בפועל הסתכם בנזק בגין שבירת השער החשמלי של החניון וחיתוך המנעלים בהם נגעלו הנגרר והטרקטורים. כן נגרמה למתקן עוגמת נשפ, כאשר הטרעה על גניבת רכושו מחברת האבטחה העירה אותו באربع בבוקר ונודע לו שרכשו נגנבו.

באשר לענישה הנהוגת במקרים דומים, עינתי בפסקה אליה הפantha ב"כ המאשימה: עפ"ג (מחוזי-מרכז) 18-08-55193 גודה נ' מדינת ישראל (8.1.2019); ת"פ (שלום-רמלה) 23-12563-02-23 מדינת ישראל נ' סעד (18.6.2023); ת"פ (שלום-כ"ס) 38633-01-23 מדינת ישראל נ' יאסין (5.6.2023) וכן ת"פ (שלום-רמלה) 22-55712-12-22 מדינת ישראל נ' אלסודי (4.7.2023).

כמו כן, עינתי בפסק הדין הרבים הנהוגים בפסקה הנ"ל וכן בפסקה נוספת, לדוגמה: עפ"ג 2519 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); עפ"ג (מחוזי-מרכז) 19-57867-05-19 מדינת ישראל נ' פריג (30.6.2020); ת"פ (שלום-נת') 22-34743-04-22 מדינת ישראל נ' גלוס (30.10.2022) ות"פ (שלום-ת"א) מדינת ישראל נ' אנגאץ (27.2.2023).

ניתן להבחן במגמה ברורה העולה מהפסקה, נוכח העליה במספר מקרים גניבת כלי רכב על ידי שוהים בלתי חוקיים המבריחים אותם לשטחי הארץ, של נקיות יד קשה והחומרת הענישה בדמות הטלת עונשי מסר משמעותיים לריצוי בפועל לצד ענישה צופה פni עדיף וענישה כלכלית.

בהתאם לעקרון ההלימה, העריכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הענישה הנהוגת ונסיבות ביצוע העבירות,

אני קובעת כי מתחם העונשה נע בין 18 ל-34 חודשים מאסר בפועל לצד עונשהナルוית.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונשה לחומרה או לקולה ולא ניתן לכך על ידי מי מהצדדים. כפי שצוין לעיל, שיקולי ההגנה על שלום הציבור הם שיקולים רלוונטיים, אולם בנסיבות העניין אינם מצדיקים סטייה לחומרה מתחם.

בגישה העונש הולם את מעשי הנאשם דנן, יש מקום להתחשב בנסיבות האישיות, שאין קשרות לביצוע העבירות. במסגרת זומן הרואן לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

ה הנאשם בן 33, רוק, תושב שטחי האזור. במהלך ההוכחות טען הנאשם כי הוא עובד באופן מזדמן במכון לשיטיפת מכוניות בשטחים, וכי נכנס לישראל לאחר שהוא צירף לפרנס את הוריו ואחיותיו.

מתוך הטלפון הסלולרי של הנאשם ועדותו עליה כי הוא מעורב בעבודות שונות, תמורה סכומית כסף לא מבוטלים.

כן טען הנאשם בעדותו כי הוא רוצה להינשא בעוד חודשים, אך אין לו את המימון הנדרש לשם כך. טענה דומה טען הנאשם בבית משפט השלום בתל אביב, ביום 25.4.2021, לפני כמעט שלוש שנים, בדבריו האחרון לפני גזר דין, וכן יש ממש בטענת ב"כ המאשימה כי נראה שמדובר בטענה בעלמא.

ה הנאשם נמצא במעצר תקופה בת כ-9 חודשים, ותקופת המעצר קשה ממארס, ובאופן מיוחד למי שהוא אינו תושב המדינה.

לחובת הנאשם 5 הרשותות קודמות, כפי שתפורטנה להלן:

הרשעה ראשונה, בבית משפט צבאי יהודה משנה 2006 בעבירה של ידי אבנים, בגין הוטל עליו מאסר לתקופה של 7 ימים, מאסר מותנה וקנס.

הרשעה שנייה, בבית משפט צבאי יהודה משנה 2008 בעבירה של ידי אבנים לעבר כלי תחבורה נסע, בגין הוטל עליו מאסר לתקופה של 6 חודשים, הופעל המאסר המותנה מהרשעתו הראשונית בחופף, וכן הוטלו עליו מאסר מותנה וקנס.

הרשעה שלישית, בבית משפט צבאי יהודה משנה 2013 בעבירה של ידי אבנים וזריקת בקט"בם לעבר ג'יפ צבאי, בגין הוטל עליו מאסר לתקופה של 19 חודשים, הופעל המאסר המותנה מהרשעתו השנייה בחופף ובמצטבר, כך שהה"כ ירצה 24 חודשים מאסר, וכן הוטלו עליו מאסר מותנה וקנס.

הרשעה רביעית, בבית משפט צבאי עופר משנה 2016 בעבירה של זריקת חפץ לעבר אדם/רכוש, בעקבות ידי אבנים נגד כוחות הביטחון, בגין הוטל עליו מאסר לתקופה של 7 חודשים, הופעל המאסר מותנה מהרשעתו השלישית בחופף ובמצטבר, כך שהה"כ ירצה 15 חודשים מאסר, וכן הוטלו עליו מאסר מותנה וקנס.

הרשותה חמישית, בבית משפט השלום בתל אביב, בשנת 2021, בעבירות של גניבת רכב, כניסה או ישיבה בישראל שלא חוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה ללא ביטוח, בגין הוטלו עליו מאסר לתקופה של 11.5 חודשים, שלושה מאסרים מותנים וקנס. מאסרים מותנים אלו הם ברוי הפעלה בתיק שלפני.

מהאמור עולה כי בעברו של הנאשם 4 הרשעות בגין עבירות ביטחוניות, שurf חומרתן עליה מפעם לפעם, וכן כי הרשותה الأخيرة היא בעבירות נגד הרכוש בעלות דמיון למקרה דנן. במקרה דנן הנאשם השתקל, ביצע את העבירות בצוואתו, מתוך תכנון ובתחכם ואף ניסה להימלט תוך נהיגה פוחצת.

למרות שריצויו עונש מאסר ממושך בין כתלי הכלא עלולה לפגוע בנאשם, שהוא תושב הרשות הפלסטינית, מהרישום הפלילי עולה כי הוא ריצה מספר מאסרים בפועל לתקופות משמעותיות, הוטלו עליו מאסרים מותנים שאף הופעלו, אך כל סנקציות המשפטיות שננקטו נגדו לא הביאו להרtauתו. בשים לב לכך, יש לחת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדrho של המתחם.

דין הוהוכחות התקיימו במהלך החודשים נובמבר-דצמבר, עת מלחמת "חרבות ברזל" הייתה בשיאה, וקיים ההוכחות דרש את התיעצבות השוטרים למתן עדות בבית המשפט, למרות שידיהם היו עמוסות במשימות בשל מצב המלחמה. עם זאת, זהה זכותו של הנאשם לעמוד על חפותו ואין בכך כדי להחמיר בעונשו, אך מנגד הוא לא יכול לצפות להקללה בעונש הנינתנת למי שנוטל אחריות למשעו וחוסך זמן שיפוטי יקר ואת זמנה של ב"כ המאשימה והעדים.

אף לאחר מתן הכרעת הדין, הנאשם לא לוקח אחריות למשעו, למעט בעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא לחוק, בה הודה מלכתחילה.

מכל האמור לעיל, מצאתי כי הנسبות לחומרה עלות באופן ניכר על הנسبות לקולה, ועל כן, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה.

כמו כן, יש להפעיל את שלושת המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם מהרשותה הקודמת: 6 חודשים בגין עבירות רכוש, חדש בגין עבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא לחוק וחודשיים בגין עבירות תעבורה, סה"כ במצטבר 9 חודשים. ב"כ המאשימה בעתרתה לעונש ביקשה להפעיל את המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר, כך שהה"כ צטברו ל- 8 חודשים.

מצאתי לנכון להורות על הפעלת שלושת המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר, באופן שהה"כ צטברו ל-8 חודשים במקומם ל-9 חודשים, זאת נוכח עתרת ב"כ המאשימה ומהטעם כי שלושתם הוטלו במסגרת אותו גזר הדין.

גניבת הנגרר והטרקטורון בוצעה למען בצע כסף והפקת רוחמים קלים, וכן ראיי שהענישה תישא גם פן כלכלי. בקביעת שיעור הקנס אתחשב במצבו הכלכלי הנוכחי של הנאשם ובכך שהוא עתיד לרצות עונש מאסר ממושך. כן יש להטיל על הנאשם תשלום פיצוי לטובת המתalon.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותניים בני 6 חודשים, חדש וחודשיים, שהוטלו על הנאשם על-ידי בית משפט השלום בתל אביב ב-ת"פ 16287-02-21 מיום 25.4.2021, בחופף ובמצטבר זה לזה, סה"כ 8 חודשים מאסר, אשר יצטברו למאסר בפועל שנגזר עליו בתיק דן.

סה"כ ירצה הנאשם 40 חודשים מאסר, אשר ימננו מיום מעצרו.

ג. 9 חודשים מאסר על תנאי, וה הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה נגד הרכוש מסווג פשע.

ד. 5 חודשים מאסר על תנאי, וה הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה נגד הרכוש מסווג עוון ו/או עבירה של נהיגה פוחצת ו/או כל עבירה נגד שוטרים.

ה. 3 חודשים מאסר על תנאי, וה הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה לפי חוק הכניסה לישראל ו/או עבירה לפי פקודות התעבורה.

ו. פסילה מלאהציק רישון נהיגה או לקבל רישיון נהיגה למשך 18 חודשים מיום שחרורו מהמאסר.

ז. אני פוסלת הנאשם מלקבול ומלהחזיק רישון נהיגה למשך שנתיים, פסילה על תנאי, וה הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה פוחצת של רכב או נהיגה בזמן פסילה.

ח. קנס בסך 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תMORETO.

הकנס ישולם ב-10 תשלוםmons חודשיים, שווים ורכופים, החל מיום 1.9.2024 ובכל 1 לכל חודש של אחרים.

אי עמידה באחד מן התשלומים, יעמיד את מלא סכום הקנס או יתרתו לפירעון מיידי.

ט. פיצוי למטלון, אברהם משולם, עת/16, בסך 2,000 ל"י, אשר ישולם ב-4 תשלוםmons חודשיים, שווים ורכופים החל

מיום 1.5.2024 ובכל 1 לחודש שלѧחורי.

ניתן בזאת צו כללי לモצגיהם.

הדיםחים ת/2 ות/21 מוחזרים לידי הנאמנות של ב"כ המאשימה.

הכנס ופיזי יועברו למרכז לגביעת קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, וניתן יהיה לשולם בתוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדריכים המפורטים באתר האינטרנט של המרכז.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אדר א' תשפ"ד, 18 פברואר 2024, במעמד הצדדים.